

Auteur: Cor E. Bijl

Datum: 14 mei 2014

Europa is in wezen een spiritueel project.

De Europese verkiezingen maken weer duidelijk hoe moeilijk we het hebben met het project Europa: de eenwording van de Europese landen. Onze belangrijkste zorgen zijn het verlies van identiteit, autonomie en welvaart. Maar volgens mij speelt er nog een veel grotere zij het onbewuste zorg. Die zorg is de confrontatie met de existentiële angst, de moeder van onze onprettige/pijnlijke gevoelens, die inherent is aan spirituele ontwikkeling in het algemeen en de huidige versnelling daarvan in het bijzonder. Die ontwikkeling houdt in essentie namelijk een ontwikkeling in die leidt naar het verlicht/volmaakt/echt zijn of kortweg het Zijn als zijnde de staat waarin we één zijn met de natuur, het leven zelf, het geheel, God, ons Ware Zelf en aldus leidt naar echte eenheid. Tot op heden waren we afgescheiden van het Zijn en daardoor constant op zoek naar eenheid. Die toestand van afgescheidenheid, genaamd het ego, is inherent aan onze aanwezigheid in en bijgevolg onze identificatie met de materie, het deel, de dualiteit, de tegenstellingen, de verscheidenheid en inherent daaraan met ruimte en tijd en oorzaak en gevolg.

De reden dat we het Zijn nog steeds niet gerealiseerd hebben is de in stand houding van ons taboe op spirituele ontwikkeling. Want daartoe is het bewust zijn van, het verantwoordelijkheid nemen voor en het toelaten van gevoelens en dus ook van existentiële angst alsmede de erkenning van het Ware Zelf als zijnde de waarnemer, het bewustzijn, van gedachten en gevoelens onontbeerlijk. In deze tijd kunnen we dat taboe en bijgevolg onze afgescheidenheid van het Zijn niet in stand houden. De belangrijkste reden daarvan is het feit dat het ego dualistisch en dus de staat van onbalans is die zelfdestructief is en nu de climax daarvan wordt bereikt in de vorm van existentiële problemen. Een andere reden is het feit dat de zeggingskracht van het ego-eigen maakbaarheidsidee en daarmee van de autoriteit van de waarheid, de dogma's, van de daarop gebaseerde instituties is weggefallen. Hetgeen tot gevolg heeft dat we op onszelf worden teruggeworpen en daardoor onszelf moeten en willen zijn en op zoek zijn naar ons Zijn (wie we echt zijn). Dit betekent dat er een krachtige evolutionaire druk, die aangeduid kan worden als de kwantumsprong van ego naar Zijn, is om ons tot eenheid te bewegen en ons daartoe confronteren met existentiële angst en de vele daaruit voortkomende gevoelens.

De eenwording van Europa is onderdeel van die druk en daardoor in wezen een spiritueel project. Maar vanwege de dominantie van ons ego en het overeind houden van het taboe dat het voortbestaan daarvan in stand houdt, sluiten we ons daarvoor af. Met als gevolg dat we niet aan de ontwikkeling van het Zijn toekomen en ons dan maar bezig houden met materiële/vorm zaken als het hebben van identiteit, autonomie en welvaart. Niet wetende dat dat zaken zijn waarin het Zijn en daarmee de gewenste eenheid niet gevonden kan worden en dus nooit bevredigend zijn. Dit betekent natuurlijk niet dat ze onbelangrijk zijn, maar wel dat we ons daar niet mee bezig moeten houden vanuit de existentiële angst die zich aandient als gevolg van voornoemde evolutionaire druk en waarvan de invloed alleen door middel van de ontwikkeling van het Zijn tegengegaan kan worden. Het probleem is echter dat zijsontwikkeling, als zijnde dé methode waarmee het Zijn gerealiseerd wordt, ontbreekt in de samenleving. Niet alleen vanwege voornoemd taboe, maar ook vanwege het nog dominante ego in bijvoorbeeld de spirituele wereld waardoor de methoden daarvan nog op maakbaarheid zijn gebaseerd en derhalve als spiritueel materialisme kunnen worden aangeduid. Laten we dus van het project Europa ook een spiritueel of beter gezegd een zijsontwikkelingsproject maken.

Cor Bijl

Oprichter van NLbe, Nederlands instituut voor zijsontwikkeling (www.nlbe.nl)

Auteur van het boek 'Zijn: de ideale wereld'.